fotbal

DE LA F. R. FOTBAL

CONCLUZIILE CONSFĂTUIRII CU ANTRENORII ECHIPELOR DIVIZIONARE A ŞI B

După cum se ştie, în zilele de 13, 14 şi 15 iulie 1968, antrenorii echipelor divizionare A şi B au dezbătut împreună cu conducerea colegiului central al antrenorilor unele probleme tehnico-metodice menite să contribuie la îmbunătăţirea calităţii pregătirii jucătorilor noştri fruntaşi.

În cadrul consfătuirii, au fost expuse referatele : „Mijloace şi metode moderne de antrenament" (Ianos Palfay — director tehnic al Federaţiei maghiare de fotbal), „Caracterul constructiv al jocului" (antrenor Constantin Teaşcă), „Însemnătatea metodică a datelor controlului medical" (medic Dumitru Tomescu). Deosebit de instructive au fost şi demonstraţiile practice, prezentate de prof. Ianos Palfay, de antrenorul Ştefan Covaci şi de prof. Angelo Niculescu, care au exemplificat folosirea metodelor cu intervale şi în circuit, precum şi noi structuri de exerciţii pentru însuşirea elementelor jocului, a trasului la poartă etc. Antrenorii au participat, de asemenea, la un joc de antrenament al echipei naţionale, după care şi-au prezentat observaţiile şi sugestiile în vederea pregătirii în continuare a selecţionatei A.

În urma discuţiilor purtate de antrenori, cît şi în lumina concluziilor Federaţiei române de fotbal cu privire la calitatea instruirii şi a jocurilor desfăşurate în trecutul an competiţional, s-a apreciat că nivelul necorespunzător al fotbalului nostru se datoreşte, mai ales, următoarelor cauze :

— volumul de lucru afectat instruirii jucătorilor noştri se situează mult sub nivelul celui folosit de jucătorii de performanţă din ţările cu fotbal avansat ;

— numărul repetării exerciţiilor cu intensitate maximă este scăzut, ceea ce determină o insuficientă adaptare a organismului la solicitările jocurilor de mare răspundere ;

— în multe cazuri, structurile de exerciţii folosite în antrenamente nu sînt analoage cu fazele frecvent solicitate de joc, fapt care împrimă instruirii un caracter relativ îndepărtat de cerinţele concrete ale jocului modern ;

— o bună parte a jucătorilor se eschivează de la cerinţele dure ale pregătirii, ceea ce se repercutează negativ asupra capacităţii lor de efort. De asemenea, în desfăşurarea unor jocuri nu dau dovadă de tărie în învingerea greutăţilor, nu se mobilizează corespunzător pentru a da un randament constant superior. La scăderea randamentului jucătorilor, contribuie şi viaţa dezordonată a unora dintre aceştia, care, încălcînd normele vieţii sportive, fac ineficiente acumulările realizate în cadrul antrenamentelor şi jocurilor ;

— mulţi antrenori nu manifestă preocupări susţinute în direcţia aplicării consecvente a metodelor moderne de antrenament şi, datorită insuficientului sprijin al secţiilor de fotbal, îşi irosesc munca în numeroase treburi administrativ-organizatorice, îndepărtîndu-se de sarcinile fundamentale ce le revin ca salariaţi ;

— organele de specialitate ale Federaţiei române de fotbal precum şi cele în subordine nu au controlat sistematic conţinutul instruirii jucătorilor şi nici nu au tras la răspundere cadrele chemate să ridice nivelul pregătirii fotbaliştilor.

Ţinînd seama de deficienţele semnalate mai sus şi avînd în vedere necesitatea înlăturării lor în viitorul imediat, Federaţia română de fotbal, antrenorii echipelor divizionare A şi B îşi vor concentra atenţia mai ales asupra îndeplinirii următoarelor obiective :

1. Mărirea volumului de lucru (antrenamente şi jocuri) ale echipelor divizionare A la cel puţin 14 ore săptămînal, în ciclurile cu un singur joc şi la 9 ore, în cele cu două jocuri. În afara acestor ore, în ciclul săptămînal vor fi cuprinse şi alte activităţi ca : lecţii teoretice, lecţii de pregătire şi de analiză a jocurilor, acţiuni de recuperare a capacităţii de muncă, activităţi cultural-educative, sprijinirea activităţii fotbalistice şcolare.

Eşalonarea orelor de antrenament pe zile, dimineaţa sau după-amiază, rămîne la latitudinea antrenorilor, după specificul echipei şi a nevoilor competiţionale.

Volumul de lucru săptămînal, cu deosebire în perioada pregătitoare, este recomandabil să ajungă chiar la 16—20 de ore, în schimb, în perioade competiţionale cele minimum 9—12 ore nu trebuie aplicate dogmatic ; uneori, corespunzător cerinţelor nemijlocite ale pregătirii, ele pot fi diminuate sau sporite.

La echipele divizionare B volumul de lucru săptămînal va fi de 8—10 ore.

2. Sporirea volumului de lucru nu trebuie să constituie un scop în sine, cunoscîndu-se că gradul superior de pregătire a jucătorilor este condiţionat în mare măsură de intensitatea efortului. În acest sens, se va acorda atenţie exersării eforturilor tipice jocului de fotbal şi anume, efectuării unor exerciţii cu efort maximal şi sub-maximal cu o durată de 25—35 de secunde. Ţinînd seama că în jocurile de mare răspundere aceste eforturi sînt depuse de circa 120—160 de ori şi că în momentul de faţă jucătorii noştri le susţin de numai 40—50 de ori, cuprinderea lor în antrenamente se va face progresiv, între exerciţii acordîndu-se pauze, a căror durată să nu permită reluarea exersării pe fondul unei restabiliri complete.

3. Introducerea probelor şi normelor de control menite să testeze capacitatea tehnică şi de efort a jucătorilor. Trecerea acestor probe se va face în faţa unor comisii formate din delegaţi ai comisiilor judeţene de fotbal, specialiştii clubului respectiv şi reprezentantul Federaţiei române de fotbal.

4. Pe fondul concepţiei de joc, la baza căreia trebuie să stea o dinamică crescută a acţiunilor, îndeplinirea cu uşurinţă de către fiecare jucător a sarcinilor duble (de atac şi apărare), sporirea razei de acţiune a fiecărui post, relativul universalism al jucătorului, alternarea rapidă a atacului în zece jucători şi a apărării în 11 jucători, antrenorii sînt chemaţi să desfăşoare o activitate creatoare pentru a forma echipelor lor un stil propriu de joc, fără şabloane tactice, cu o mare libertate de acţiune a jucătorilor, dar toate acestea integrîndu-se într-un concept de joc unitar.

5. De-a lungul tuturor perioadelor antrenamentului se va îmbina pregătirea colectivă cu cea individuală, aceasta pentru valorificarea optimă a înclinaţiilor jucătorilor. Antrenorii vor stimula în şi mai mare măsură activitatea independentă a jucătorilor în scopul deprinderii acestora cu învioarea specială, zilnică, cu exersări tehnico-tactice în afara orelor propriu-zise de antrenament, cu activităţi sistematice subordonate obţinerii unei dezvoltări fizice calitative sau perfecţionării vitezei, forţei, mobilităţii, îndemînării.

Cu alte cuvinte, fotbalistul de performanţă trebuie educat de aşa natură încît să înţeleagă că randamentul optim nu poate fi obţinut numai pe baza antrenamentelor colective, conduse nemijlocit de antrenori, ci şi ca urmare a muncii sale independente dusă consecvent, cu un înalt spirit de răspundere. Caracteristica antrenamentului modern, corespunzător căruia sportivul devine în mare măsură antrenorul său propriu, trebuie să-şi găsească o mai largă aplicativitate.

6. Încercările unor antrenori care îşi desfăşoară o activitate de instruire bazată pe o concepţie personală înnoitoare este meritorie, dar numărul acestor tehnicieni este încă foarte redus. Documentarea de specialitate are, desigur, o mare însemnătate, dar a rămîne tributari numai acesteia, ne va face să rămînem mereu în urmă. Antrenorii, sprijiniţi de colegiile de antrenori, de cadre şi de la alte specialităţi (medici, fiziologi, psihologi, psihiatri, biochimişti etc.) trebuie să desfăşoare o muncă creatoare, să aibă mai mult curaj în propriile lor opinii, în capacitatea lor de a găsi mijloace şi căi de perfecţionare a pregătirii jucătorilor noştri corespunzător cerinţelor fotbalului avansat.

7. Antrenorii principali ai secţiilor divizionare A şi B vor sprijini îndeaproape munca antrenorilor din secţiile respective, pentru sporirea exigenţei şi, totodată, a diferenţierii ponderii elementelor instruirii în pregătirea echipelor de copii, juniori şi tineret. În acest mod, antrenorul principal va coordona şi stabili liniile directoare ale instruirii eşaloanelor care generează cadre pentru echipa de performanţă. În vederea desfăşurării campionatului de tineret-rezerve în mai deplină concordanţă cu obiectivele acestei forme competiţionale s-a recomandat comisiei de specialitate ca prin regulament să se permită schimbarea unui număr de patru jucători (1 portar şi 3 jucători de cîmp), faţă de numai doi cît se prevede în prezent. Prin această măsură se va spori caracterul instructiv al competiţiei şi nu numai cel pur competitiv, aşa cum s-a manifestat deseori în sezonul trecut.

8. Creşterea exigenţei secţiilor şi a antrenorilor faţă de comportarea disciplinată a jucătorilor. Intensificarea muncii în această direcţie este cu atît mai necesară cu cît cerinţele performanţei sînt incompatibile cu orice act care dăunează randamentului maxim al organismului. Pe baza îmbinării muncii de convingere cu formele de sancţionare se va desfăşura o activitate susţinută împotriva fumatului, a consumului de băuturi alcoolice şi a oricăror abuzuri care diminuează capacitatea optimă de lucru a organismului.

Tot pe linia întăririi disciplinei jucătorilor, se va acţiona în direcţia sporirii răspunderii personale a acestora, pentru îndeplinirea obiectivelor de instruire şi de performanţă planificate.

9. Sporirea rolului activ al colegiilor de antrenori, în direcţia îndrumării activităţii cadrelor de specialitate din raza teritorială respectivă. În şedinţele acestor organisme precum şi în activitatea lor de îndrumare şi control, în afara problemelor metodice ale fotbalului de performanţă se va sprijini îndeosebi instruirea copiilor şi juniorilor.

Antrenorii echipelor divizionare A şi B, precum şi jucătorii de performanţă trebuie să stea în fruntea acestor acţiuni.

10. Pregătirea echipelor naţionale constituie o problemă a tuturor antrenorilor divizionari şi nu numai a comisiei de selecţie. Această înţelegere defineşte relaţia de strînsă colaborare a comisiei de selecţie cu antrenorii secţiilor divizionare şi decurge din principiul corespunzător căruia instruirea jucătorilor se face în principal la cluburi şi, periodic, prin acţiuni centralizate.

★

În finalul consfătuirii s-a menţionat faptul că activitatea colectivă desfăşurată în aceste zile a fost utilă, că Federaţia română de fotbal va continua şi în viitor consultarea antrenorilor echipelor divizionare A cel puţin o dată pe lună, cu care ocazie se vor dezbate problemele metodice şi organizatorice ale activităţii acestora.

Viitoarea şedinţă de lucru a fost fixată pentru ziua de 5 august a.c. la sediul Federaţiei române de fotbal.

Progresul Bucureşti a plecat în U.R.S.S.

Ieri la amiază Progresul a plecat, pe calea aerului, în U.R.S.S., unde urmează să susţină în zilele de 24, 27 şi 30 iulie trei partide în compania unor adversari (încă nedesemnaţi) din prima divizie a campionatului sovietic. Împreună cu antrenorii C. Drăguşin şi F. Ştirbei au făcut deplasarea următorii jucători : Matache, Manta, Marinescu, Măndoiu, Peteanu, Grama, Ad. Constantinescu, Neacşu, Şoangher, Oaidă, Alecu, Matei, Tarălungă, Mateianu, Motoc, Velicu şi Rontea.

Duminică : Rapid — Beerschoot (Belgia)

Formaţia Beerschoot, finalista din acest an a „Cupei Belgiei", va evolua duminică în Bucureşti în compania echipei Rapid.

Minerul Baia Mare în Polonia

În perioada 23 iulie — 2 august, Minerul Baia Mare întreprinde un turneu în Polonia. Au făcut deplasarea 16 jucători printre care Kromeli, Donca, Uivari, Rozsnyai, Miculaş, Bohoni şi Roman.

L. CHIRA — coresp.

România — Italia (Echipe tineret surdomuţi) 4—2 (1—1)

La Timişoara, pe stadionul 1 Mai, s-a disputat duminică, meciul internaţional dintre echipele de tineret-surdomuţi ale României şi Italiei. Jocul a fost spectaculos, cu multe faze la ambele porţi. Golurile au fost realizate de Daneoş (min. 3), Datea (min. 70), Badea (min. 87 şi 89), respectiv Rusalen (min. 25 şi 61). A arbitrat bine E. Krepil — Timişoara.

P. ARCAN — coresp. princ.

Chimia Suceava — Politehnica Iaşi 3—3 (0—1)

Partida a plăcut datorită, în special, numărului mare de goluri. Sucevenii au făcut risipă de energie. Studenţii au jucat mai degajat, dar în finalul meciului au „căzut" fizic. Autorii golurilor : Gheghe (min. 21, autogol), Lupulescu (min. 73), Deleanu (min. 79 din 11 m) pentru Politehnica, Teodosiu (min. 81), Danileţ (min. 84) şi Goran (min. 89) pentru Chimia.

C. ALEXA — coresp. princ.

CE FACEM?

(Urmare din pag. 1)

trenament elaborate de antrenorii echipelor respective, pe baza valorii jucătorilor de care dispun, a obiectivelor pe care şi le propune echipa în cauză, ca şi în funcţie de sarcinile ce le revin pentru fondul de jucători al echipelor reprezentative. Cu toate acestea, în condiţiile actuale ale fotbalului nostru şi, mai ales, cînd această pauză a avut darul să înregistreze migraţii serioase în rîndul antrenorilor de divizia A, un asemenea plan, să-i zicem minimal, are o deosebită utilitate.

Exprimîndu-ne părerea în legătură cu pregătirea pe care echipele noastre de divizia A ar trebui să o efectueze, să căutăm a stabili cîteva jaloane :

Ca orientare generală pentru întreaga perioadă de antrenament care precede începerea campionatului, socotim că ponderea pregătirilor trebuie să se axeze pe pregătirea tehnică. Marile confruntări internaţionale din ultimul timp, la care am fost martori, prin intermediul televiziunii, ne-au demonstrat cu prisosinţă măiestria tehnică la care au ajuns marii jucători ai lumii. A încerca să te situezi pe o poziţie meritorie în fotbalul internaţional fără a fi stăpîn pe toate însuşirile şi deprinderile tehnice este ca şi cum am pretinde cuiva să proiecteze blocuri fără a avea învăţate în prealabil regulile elementare ale matematicii şi desenului. Problemă strict de... meserie.

Firească, este necesară o îmbinare armonioasă în cadrul procesului de antrenament între cei doi factori : tehnic şi fizic. Ca o soluţie, cu caracter general, apreciem că toate antrenamentele, tot procesul de antrenament pe întreaga lui distanţă să se efectueze în contact permanent cu balonul. Aşadar, se poate ajunge la o bună pregătire fizică prin... intermediul pregătirii tehnice. S-ar realiza astfel, concomitent, două deziderate majore.

Dacă aceasta ar fi orientarea generală pe care o întrevedem pentru echipele noastre, în altă ordine de idei considerăm că pentru etapa care precede imediat începerea campionatului (cele două săptămîni dinaintea primei etape) sînt foarte necesare întîlnirile internaţionale. Aici vrem să facem o precizare desprinsă din practica ultimilor ani. Confruntările internaţionale în care trebuie să se angajeze echipele noastre să fie din cele mai consistente, înţelegînd prin aceasta ca adversarii aleşi să fie, pe cît este posibil, echipe din cele mai puternice. Să acceptăm o dată pentru totdeauna sensul major al acestor jocuri care rezidă nu din rezultatele obţinute, ci din experienţa acumulată.

Un alt capitol care ar trebui abordat în această perioadă este acel al orientării tactice. S-a mai semnalat şi în alte rînduri necesitatea găsirii unor expresii tactice care să corespundă posibilităţilor de care dispune tineretul nostru. Se transferă această responsabilitate de la an la an, mulţumindu-ne ca, în schimb, să altoim scheme tactice ce nu ni se potrivesc, fie ele oricît de moderne şi de viabile pe alte meridiane.

Nici pregătirea morală nu trebuie ignorată. A devenit aproape banal să reamintim de lipsa de disciplină — sezonul trecut ne-a oferit suficiente „mostre" de acest gen — de lipsa de mobilizare, de stăpînirea de sine deficitară, de insuficienta capacitate în momentele grele de joc. Sînt destule mijloace pentru a le înlătura. Antrenorii le au la îndemînă. Ne limităm a sesiza doar şi acest aspect.

Bineînţeles că în această orientare a pregătirii, exprimată la modul cel mai general posibil, înţelegem să fie incluse şi echipele de tineret.

Măsurile organizatorice — importante de altfel — nu le mai enumerăm, întrucît cele mai multe dintre ele au făcut obiectul a numeroase articole şi comentarii.

Este bine, aşadar, să ne întrebăm acum „...ce facem ?" decît aşa cum s-a întîmplat în anii precedenţi, cînd ne trezeam în preajma unor jocuri importante pentru prestigiul fotbalului nostru punîndu-ne întrebarea... „Ce ne facem ?".

PORTUGUESA RIO DE JANEIRO LA CONSTANŢA

În continuarea turneului pe care îl întreprinde în ţara noastră, echipa de fotbal Portuguesa Rio de Janeiro întîlneşte astă-seară, la Constanţa, formaţia locală Farul. Meciul se va disputa la lumina reflectoarelor. În fotografia noastră, jucătorul Zeca trimiţînd balonul portarului echipei sale Otavio.

Foto : TEODOR ROIBU

LOTO — PRONOSPORT

Programul concursului Pronosport nr. 30 de duminică 28 iulie 1968 este următorul : I. S.U.T. Galaţi — Oţelul Galaţi ; II : Ancora Galaţi — Unirea Focşani ; III : C.S.M. Sibiu — A.S.A. Sibiu ; IV : C.S.M. Reşiţa — C.F.R. Arad ; V : C.F.R. Timişoara — U.M. Timişoara ; VI : Metalul Satu Mare — Minerul Baia Mare ; VII : Victoria Carei — Unio Satu Mare ; VIII : Olimpia Oradea — Metalul Aiud ; IX : Soda Ocna Mureş — C.F.R. Cluj ; X : Unirea Dej — Industria Sîrmei Cîmpia Turzii ; XI : Metalul Tîrgovişte — Electronica Obor ; XII : Rapid C. F Bucureşti — T.U.G. Bucureşti ; XIII : Electronutere Craiova — Victoria Tg. Jiu.

● La concursul Pronosport nr. 29 de duminică 21 iulie 1968, meciul VIII (Unio Satu Mare — Minerul Baia Mare), a fost anulat deoarece echipa Minerul Baia Mare nu s-a prezentat pe teren. În conformitate cu articolul 32 din regulamentul Pronosport, pronosticul acestui meci a fost stabilit prin tragere la sorţi. Redăm mai jos textul articolului 32 din regulament : *art. 32* — Pronosticurile exacte la meciurile anulate din orice motive se stabilesc prin tragere la sorţi. În acest scop, pe baza pronosticurilor redactorilor de specialitate, date publicităţii anterior disputării meciurilor din concurs, se va stabili ponderea pronosticurilor, pentru fiecare meci, conform căreia comisia de stabilire a vînzării Pronosport, va efectua tragerea la sorţi, pentru cele 13 meciuri, înainte de ora începerii acestora. În cazul anulării unui meci, se va considera ca pronostic exact, pronosticul tras la sorţi de la meciul respectiv.

● Astăzi este ultima zi pentru procurarea biletelor la concursul Pronoexpres de mîine a cărui tragere va avea loc la Bucureşti în sala din strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 19.00. Tragerea va fi radiodifuzată.

PRONOSPORT

premiile concursului nr. 29 din 21 iulie 1968

Categoria I : (13 rezultate) 0,5 variante a 45.982 lei ;

Categoria a II-a : (12 rezultate) 32,5 variante a 1.697 lei ;

Categoria a III-a : (11 rezultate) 412,5 variante a 200 lei.

Premiul de categoria I a fost obţinut de către participantul Pavel Lengyel din Timişoara.

CELE 8 MINUNI ALE FOTBALULUI

III

● Se conturează duelul Europa — America de Sud ● Amintiri în Stadtpark, la Viena ● „Ah, du liebes Wunderteam !" ● Secretele lui Wiener Schule ● Cine a fost „Der Papierene" ?

Supremaţia în fotbal, acest joc sportiv care se încorporează în actualitatea acelor ani de mari frămîntări sociale şi economice, se părea că va deveni un apanaj al sud-americanilor. Victoriile uruguayenilor, valoarea de necontestat a vecinilor şi rivalilor lor, tumultuoşii argentinieni, determinau ca multe voci, pornind chiar din rîndurile unor specialişti cu prestigiu, să afirme cu tărie acest lucru. Dar „ecuaţia" avea şi o ... „necunoscută" : riposta echipelor europene. De aceea, cei mai realişti dintre comentatori, oscilînd în preferinţele lor între fantezia şi talentul latino-american, pe de o parte, şi preocuparea europeană pentru instruire şi progres tactic, pe de altă parte, intuiau un lucru mult mai adevărat confirmat, de altfel, prin evoluţia ulterioară a rezultatelor. Şi anume : un aprig duel Europa—America de Sud, *confruntare care a pasionat apoi ani de-a rîndul lumea fotbalului, constituind şi azi elementul cel mai stimulativ în impulsionarea tuturor energiilor pe calea progresului.*

★

Abia se stinseseră ecourile ediţiei inaugurale a lui „Campeonato del Mundo" şi în elogioasele aprecieri referitoare la valoarea fotbaliştilor gauchos, pigmentate cu savuroase amintiri din epopeica desfăşurare a competiţiei, începuse să se strecoare o undă de optimism european, alimentat de apariţia unei formaţii de superclasă : selecţionata Austriei.

Avînd în Hugo Meisl, *cel care alături de francezul* Delaunay *şi germanul* Linemann, *a făcut parte din comisia de organizare a campionatului mondial, un selecţioner unic lucid, cu un fler ce rar dădea greş şi cu o capacitate de a înmănunchia într-un mecanism ce funcţiona ireproşabil personalităţi fotbalistice cu temperamente, calităţi fizice şi psihice total diferite (cum erau vulcanicul* Sesta *şi flegmaticul* Sindelar), *reprezentativa austriacă, cunoscută şi sub numele devenit celebru de „*Wunderteam*" şi-a cîştigat un bun şi meritat prestigiu.*

SINDELAR (Austria) văzut de NEAGU RĂDULESCU

★

Amănunte inedite despre această mare echipă, pe care cronicile de fotbal ale epocii nu le puteau cuprinde, am aflat într-o după amiază călduroasă de vară din anul 1967 pe una din băncile Stadtparkului din Viena. Era ora înserării, cînd verdeaţa frunzişului îşi pierdea treptat strălucirea, scoţînd mai bine în relief albeaţa marmoreană a statuii lui Johann Strauss. Nu eram singur. Un bătrînel cu care schimbasem cîteva vorbe pînă atunci continua să-şi ia cuminte porţia de aer curat. De la un timp, după ce grupurile de turişti s-au mai rărit, discuţia s-a înfiripat :

— Vedeţi ? Pentru majoritatea turiştilor, Viena înseamnă valsul, Strauss...

10

L-am contrazis, făcîndu-i, de fapt, plăcere. Şi i-am vorbit de multe. De Burgtheater şi Staatsoper, de frumuseţea unică a Schönbrunului, de măreţia Stephansdomului şi a palatelor din inima Ringului, de Mozart şi Liszt. Ca orice vienez sadea m-a completat prompt şi cu erudiţie în totul. Telegraficele noastre evocări ne-au adus într-un tîrziu şi pe gazon.

— Ah, du liebes Wunderteam !

Era atîta nostalgie în glasul lui... Aşa a început povestea. O poveste pe care am ascultat-o captivat, din gura unuia care a urmărit neuitata repezentativă a Austriei prin toate peregrinările sale. Locul de naştere al gloriei care a aureolat această mare formaţie a fost, oricît ar părea de paradoxal, nu Viena, ci cenuşiul Londră. Acolo, în fieful fotbalului britanic, într-o zi de toamnă a anului 1932, Wunderteamul a făcut un meci excepţional, obligînd selecţionata engleză să facă apel la toate cunoştinţele sale pentru a putea învinge, penibil, în ultimul minut de joc cu scorul de 4—3. În acest fel invincibilitatea insulară pe teren propriu a mai supravieţuit încă mulţi ani, pînă în 1953, cînd o altă echipă din Europa Centrală a spulberat şi acest mit.

★

Cum juca „Wunderteamul" ? Fireşte că este foarte dificil azi, după atîţia ani, cînd ochiul spectatorului de fotbal şi-a adaptat preferinţele unor ritmuri noi, alerte, cînd forţa şi angajamentul fizic stîrnesc din ce în ce mai puţină indignare printre spectatori, să evoci pe hîrtie stilul de joc al unei echipe „made 1932". Este dificil, dar nu imposibil...

Fotbaliştii „Wunderteamului" au transpus pe gazon, în ţesătura de pase date cu o precizie inginerească, un ritm drag lor şi căruia i se integrau prin structura lor sufletească, prin educaţia şi întreaga lor cultură. Ei jucau, parcă, în acordurile unui vals. Se mişcau lent, dar graţios. Evitau duritatea, printr-o ireproşabilă pregătire tehnică, îşi impuneau superioritatea în ciuda inferiorităţii fizice, prin manevre tactice de o subtilitate dezarmantă pentru adversari. Driblingurile, fentele, combinaţiile în doi sau trei jucători erau de fiecare dată parcă noi, oferind generos, acolo, în încleştarea de pe teren, scîntei de geniu ale unor fotbalişti pe care lumea nu i-a uitat nici azi.

Aceasta era celebra „Wunderteam" şi nu mai puţin apreciata în fotbal „Wiener Schule". Reprezentantul cel mai autentic al soccerului austriac, „port-drapelul" acestui stil de joc socotit acum desuet, a fost Mathias Sindelar. *Adulat de zeci de mii de spectatori, purtat în triumf pentru excepţionalele sale realizări,* Sindelar *era, prin maniera sa de a jongla cu balonul, prin inventivitatea şi surprinzătoarele soluţii cu care rezolva rapid variatele situaţii, din teren, un spectacol în sine. Fragil, i se spunea* „der Papierene" *(uşor ca hîrtia !),* Sindelar *impunea totuşi respect prin capacitatea sa tehnică. El putea face orice cu balonul, dar la un fault cît de lejer, cădea ca o ... „hîrtiuţă" pe care o sufli uşor. Şi totuşi* „der Papierene" *şi-a înscris în biografia sa fotbalistică lucruri ce pot părea de domeniul fabulaţiei, dacă nu ar fi confirmate de martori oculari. Iată un exemplu.* F.C. Austria, *echipa lui Sindelar, disputa la Viena returul finalei Cupei Europei Centrale (un fel de C.C.E.) cu* Slavia Praga. *Oaspeţii cîştigaseră primul joc cu 3—1 şi în retur, pe* Prater Stadion, F.C. Austria *conducea cu 2—0. Se scurgeau ultimele minute, impresia generală fiind că va fi nevoie de un al treilea meci. Dar,* Sindelar *a vrut victoria. A luat mingea, a driblat trei adversari, ajungînd în careu. Portarul Slaviei (marele — şi la propriu şi la figurat —* Planicka) *i-a ieşit în cale. Vienezul a aruncat mingea peste* Planicka *şi apoi, lovind-o succesiv cu capul a intrat în poartă cu balon cu tot. 60 000 de oameni şi-au pierdut atunci tot respectul faţă de ei înşişi şi, urlînd pur şi simplu, l-au purtat pe fragilul „Der Papierene" pe braţe. Nici nu era prea greu...*

Formaţia de bază a „Wunderteamului" a fost următoarea : Hiden—Schramseis, Blum — Meck, Smistik, Gall — Zischek, Gschweidl, Sindelar, Schall, Vogl. *Au mai jucat de-a lungul anilor :* Sesta, Braun, Nausch, Rainer *şi alţii. Aceştia sînt fotbaliştii care au învins Scoţia cu 5—0 (1932, Viena), Italia cu 4—2 (1934, Torino cu cîteva săptămîni înaintea campionatului mondial pe care-l vor cîştiga italienii), Ungaria cu 8—2 (Viena, 1935) şi care ... şi care ...*

Călin ANTONESCU

Va urma